

Covenant & Conversation

Jonathan Sacks
THE RABBI SACKS LEGACY

NASO • נשוא

MANEVİYAT ÜZERİNE ETÜTLER

BASED ON THE TEACHINGS AND WRITINGS OF RABBI LORD JONATHAN SACKS 7"צט

Covenant & Conversation yazılarına sağladıkları ve Harry (Chaim) Schimmel'in anısına adanan cömert sponsorlukları için Schimmel Ailesi'ne teşekkürlerimizle.

"R. Chaim Schimmel'in Tora'sını, onunla ilk karşılaştığım zamandan beri severim. Sadece yüzeysel gerçeğe değil, altta yatan daha derin gerçeğe olan bağlantısıyla da ilgilenmeye gayret eder. 60 yıldır kendisine eşlik eden olağanüstü eşi Anna'yla birlikte, aile, cemaat ve Tora sevgisine adanmış bir yaşam inşa ettiler. Ortaya koydukları örnek yaşamla beni fazlasıyla etkilemiş müstesna bir çift." - Rabi Sacks

Sevgi Berahası

● Bu özet, Rabi Sacks'ın bu haftaki Covenant & Conversation yazısından uyarlanmıştır. Bu yazıya aşağıdaki adresten erişilebilir: www.rabbitsacks.org/covenant-conversation/naso/the-blessing-of-love.

Naso, tüm *perashalar*ın en uzunudur. 176 pasuk uzunluğundadır. Ancak en etkileyici kısımlarından biri ve tarihin akışı içinde en büyük etkiye sahip olmuş olanı, aslında son derece kısadır. Neredeyse her Yahudi tarafından bilinir:

A-Şem seni mübarek kılsın ve seni korusun.

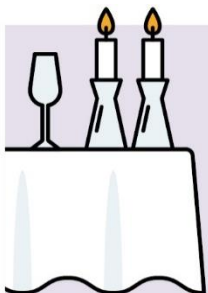
A-Şem Yüzünü sana doğru ışıtın ve sana lütuf göstereyin.

A-Şem Yüzünü sana doğru dönsün ve sana barış bahşetsin. (Bamidbar 6:24-26)

Bu, tüm dua metinlerinin en eskileri arasındadır. İlk olarak Aaron ve oğulları tarafından ve sonraları Bet Amikdash'ta Koenler tarafından söylenmişti. Ve günümüzde de Koenler tarafından, Amida'nın tekrarı sırasında söylenmeye devam etmektedir. Sefaradi cemaatleri bunu her gün yapar. Aşkenazi cemaatleri ise Erets Yisrael'de her gün yaparken, çoğu Diaspora cemaatinde sadece bayramlarda yapar. Aynı *beraha* ebeveynler tarafından, Cuma geceleri çocuklarını mübarek kıldıkları sırada da söylenir. Birçok cemaatte *hupanın* altında gelin ve damat bu *berahayı* okur. **Bunun, tüm berahalar içinde en basiti ve en güzeli olduğu söylenebilir.**

Günümüzde yeryüzünde yaşayan yedi milyar insan vardır. Herhangi birimizi, kalabalık içindeki herhangi bir surattan, okyanustaki herhangi bir dalgadan, deniz kıyısındaki herhangi bir kum tanesinden fazla yapan nedir?

Çok güzel bir hikâye vardır. Bir insan kalabalığı, büyük bir geminin geçişini seyretmek için denize nazır bir tepede toplanmıştı. Küçük bir çocuk heyecanla el sallıyordu.

Şabat Sofrasında

1. Tanrı'nın sizi umursadığını ve sizi gördüğünü hissedebiliyor musunuz?
2. Bu ilişkiyi takviye etmek için bizim de "Tanrı'yı görmemiz" gerekir mi?
3. Tanrı'nın Yüzünü bize dönmesiyle bizim barışı deneyimlememiz arasındaki bağlantı nedir?

Kalabalıktan bir adam çocuğa neden el salladığını sordu. Çocuk "Kaptanın beni görebilmesi ve onun da bana cevap olarak el sallaması için" diye cevap verdi. "Ama" diye cevap verdi adam, "gemi çok uzakta ve biz de burada çok kalabalığız. Niçin kaptanın seni görebileceğini düşünüyorsun?" "Çünkü," dedi çocuk, "geminin kaptanı benim babam. Kalabalığın içinde gözleri mutlaka beni arayacaktır."

Bu hikâye "A-Şem Yüzünü sana doğru dönsün" derken neyi kastettiğimizi yansıtmaktadır. **Gerçek şudur ki, hepimiz Tanrı'nın evladız. O bizim ebeveynimizdir. Yüzünü bize döner. Bizi umursar.**

Bizim konuşma lisanında "A-Şem" diye andığımız İsim – ki bu, Koenlerin *berahası*nda ve neredeyse tüm Koenlik metinlerinde özellikle kullanılan İsim'dir – Tanrı'nın her birimize, kendimize özgü ümitler ve korkular, yetenekler ve olanaklar kombinasyonu ışığında birer birey olarak baktığı yönünü ifade eder. A-Şem, bize konuşan ve Kendisi'ne konuştuğumuz zaman bizi dinleyen Tanrı'mızdır. Bunun *nasıl* olduğunu bilmiyoruz, ama *olduğu*, Yahudi inancında merkezi bir yere sahiptir.

İman, Tanrı'nın bizi önemseydiğine inanmak anlamına gelir. Buradayım, çünkü O benim burada olmamı istiyor. O'nun bana verdiği ruh, saftır. Her ne kadar geçmekte olan gemiyi tepeden seyreden o çocuk gibiysem de, Tanrı'nın beni aradığını, ben O'na el sallarken O'nun da bana el salladığını biliyorum. En derin içsel huzur ve barış kaynağı budur. Tanrı'dan bir *beraha* almak için kendimizi kanıtlamaya ihtiyacımız yoktur. Tüm bilmemiz gereken, O'nun Yüzünün bize dönük olduğudur. **Ve biz buna inandığımız zaman, biz kendimizle barışık olduğumuz zaman, dünyayla da barış yapmaya başlayabiliriz**

Kaptanın Şapkasını Giymek

Rabi Hayim Strauchler

Büyük oğlumun *bar mitsvasından* (beş yıl önce, 5778/2018 yılındaki Naso peraşası) üç gün önce, bir bisiklet kazasında ciddi bir şekilde yaralanmışım. Ailemden, arkadaşlarımdan, doktorlardan ve cemaatten hayranlık uyandırıcı bir destek gördüm – dünyanın çeşitli yerlerinde benim için dua edildi – ve en önemlisi, sonunda *A-Şem*'den bir *refua shelema*'ya nail oldum.

İyileşme sürecim esnasında beklenmedik bir telefon aldım. Hattın diğer ucundaki kişi Rabi Sacks'tı. Ne durumda olduğumu öğrenmek için aramıştı. Bana iyi dileklerini sunmak istiyordu. Konuşma kısa sürdü. Gökler, kör edici bir ışıkla aniden kırılıp açılmadı. Yine de kendimi, gemiye el sallayan kıyıdaki o küçük çocuk gibi hissettim. Kaptan beni görmüştü.

Rabi Sacks'ın bu haftaki yazısı, Tanrı'ya olan inancımızı ele almaktadır. “Birer birey olarak önemliyiz, çünkü Tanrı bizi, tıpkı bir ebeveynin çocuğunu önemseydiği gibi önemsemektedir.” O nimeti, o *berahayı* deneyimlememizi sağlayan araç insanidir – Koenler kalkerlar ve cemaati mübarek kırlarlar. Rabi Sacks'ın gösterdiği gibi, hepimiz, çevremizdeki insanların hayatlarında o Koen veya o kaptan olabiliriz. Bunun yolu, onları fark etmek ve onlarla nazik sözlerimizi ve iyi dileklerimizimizi paylaşmaktır.

Geçen ay, ABD kamu sağlığı hizmetleri birimi başkanı, Yalnızlık adı verilen bir sağlık kriziyle savaşma planlarını açıkladı. Yalnızlık, üstesinden gelmesi kolay bir duygu değildir. Ama Tanrı'nın Yüzünün bize doğru dönük olduğunu hissettiğimiz zaman, yalnız olmadığımızı biliriz. Ve insanlar bizimle bağlantı kurdukları zaman yalnız değilizdir. Kaptanın şapkasını takıp sevgi dolu bir el sallamayla uzaklara eriştiğimizde de yalnız değilizdir.

● Rabi Hayim Strauchler, Teaneck, New Jersey'deki Rinat Yisrael Cemaati'nde cemaat hahamı olarak görev yapmaktadır.

A CLOSER LOOK

● **Rabi Strauchler** şimdi Rabi Sacks'tan öğrenmiş olduğu daha derin fikirlerden bazıları hakkındaki görüşlerini paylaşıyor.

Rabi Sacks'ın *berahalar* hakkındaki mesajını kendi hayatlarımızda nasıl uygulamaya geçirebiliriz?

Bizler inanç insanlarıyız. İnancımız, zorlu zamanlarda yanımızdadır. İnancımız bir yükümlülük değil, bir nimettir. Rabi Sacks'ın yazdığı üzere, “Mübarek kılınmak, evrenden daha engin olan, ama buna rağmen, tıpkı bir ebeveynin, sevdiği evladına yaptığı gibi Yüzünü bize dönen Tanrı tarafından sevildiğimizi bilmektir.”

Biz bu inanç nimetini, O'na konuşarak ve O'nun hakkında konuşarak besleyebiliriz. Bu nimetin içimizden akmasını, gözlerimizi açarak ve başkalarıyla pozitif yönden bağlantı kurarak sağlayabiliriz. Birçok kez, bir bağı kurmak veya güçlendirmek için gereken tek şey, sadece bir eposta mesajı, bir telefon veya yazılı bir mesajdan ibarettir.

Rabi Sacks sizin bir Rav olarak yaklaşımınızı ne şekilde etkiledi?

Rabi Sacks'tan öğrendiğim çok sayıda fikir var. Bunları sadece onun harika yazılarından değil, aynı zamanda davranışlarından da öğrendim ve onun yapmış olduğu küçük şeyler, büyük etkilere yol açmıştır. Lordlar Kamarası'ndaki konuşmalarının dışında, Rabi Sacks, diğer dinleyici kitlelerine yaptığı her konuşmayı “Dostlarım” sözcüğüyle açardı. Parlak sarı kravatları, kendileriyle etkileşim içine girdiği kişilerin yaşamlarını aydınlatmayı amaçlardı. Bunlar benim için, Rav olmanın yeni bir yolunu simgelerdi. Rabi Sacks, yüzünü başkalarına dönerdi.

Bir Rav olarak ben de – tıpkı Rabi Sacks'ın yaptığı gibi – “insanları, kendilerine özgü ümitler ve korkular, yetenekler ve olanaklar kombinasyonu ışığında birer birey” olarak görmeye ve kendilerini hem değer verilen hem de sevilen insanlar olarak hissetmelerine yardımcı olmaya çalışıyorum.

TORAH TRIVIA

Soru 1: *Bet Keneset*'te (sinagog) yerine getirilen hangi pozitif *mitsva* için, kişi, Amida duasını okumayı kesebilir?

Soru 2: Erets Yisrael'de *Birkat Koanim* (Koenlerin *berahası*) Koenler tarafından her gün verilmesine rağmen, Aşkenazi geleneğine göre Erets Yisrael dışındaki sinagoglarda bu *beraha* neden yalnızca Yom Tov günleri Musaf duasında verilir?

Cevap 1: Eğer bir Koen, Amida duasını ederken, Hazan Amida'nın tekrarında Koenlerin cemaate *beraha* verecekleri yere geldiye ve sinagogda o kişiden başka Koen yoksa, Koen, kendi Amida duasını keserek halkı mübarek kılabilir.

Cevap 2: Rama'nın (Rabi Moşe İserliş) açıklamasına göre, *Birkat Koanim* bir *aava* ve *simha* (sevgi ve neşe) ruhuyla verilmelidir ve bu duygular ancak Yom Tov günlerinde tam olarak hissedilebilir. Diğer tüm günlerde, iş yaşamı ve diğer maddi konulardaki endişeler, sevgi ve neşeye tam olarak dolmamızı engeller. Yom Tov'da bile *Birkat Koanim* sadece Musaf duasında söylenir, çünkü bu aşamada kişi, Yom Tov *simhasından* keyif almaya ve kısa süre içinde yiyeceği Yom Tov ziyafetine yaklaştığını hissetmeye başlar. Bunun aksine, Erets Yisrael'de kişi, Yahudi anavatanında olmanın verdiği ilave *simha*yla doludur; dolayısıyla bu *beraha* da her gün verilebilir (*Şulhan Aruh Orach Hayim* 128:44).

● David Woolf'un Torah IQ adlı çalışmasından uyarlanmıştır. Tora hakkında 1500 bilmece içeren bu çalışma dünyanın her yerinde Amazon'dan temin edilebilir.

